

«Και ιδού, θέλεις συλλάβει εν γαστρί, και θέλεις γεννήσει υιόν» και θέλεις καλέσει το όνομα αυτού Ιησούν» (Λουκάς, α΄:31)

«Ο λόγος όμως του Κυρίου μένει εις τον αιώνα. Και ούτος είναι ο λόγος ο ευαγγελισθείς εις εσάς.» (Α΄ Πέτρου,β΄:25)

Η Μαρία, η κατά σάρκα μητέρα του Κυρίου Ιησού Χριστού, ευαγγελίστηκε από τον άγγελο Γαβριήλ όταν την επισκέφτηκε και της είπε πως βρήκε χάρη από τον Θεό και ότι θα συλλάβει και θα γεννήσει υιό τον οποίον θα τον ονομάσει Ιησού. Ακόμη της είπε ότι ο Ιησούς θα ονομαστεί και Υιός Υψίστου και ότι θα του δώσει Κύριος ο Θεός τον θρόνο του Δαβίδ, όπου θα βασιλεύσει στο οίκο του Ιακώβ στους αιώνες και η βασιλεία Του δεν θα έχει τέλος. Επειδή η Μαρία δεν γνώριζε πως θα γίνει αυτό, ο άγγελος Γαβριήλ της είπε πως Πνεύμα Άγιο θα έρθει σε αυτή και δύναμη του Υψίστου θα την επισκιάσει, γι' αυτό και το γεννημένο παιδί θα είναι άγιο και θα ονομαστεί Υιός του Θεού (Λουκάς,α΄:26-35).

Η γέννηση του Κυρίου Ιησού είχε προφητευτεί στην Παλαιά Διαθήκη και ο λαός του Ισραήλ περίμενε την έλευσή Του. Όμως, το ερώτημα είναι ο Κύριος Ιησούς ήρθε μόνο για τον λαό Ισραήλ ή για όλο τον κόσμο; Η απάντηση είναι ότι ήρθε για όλο τον κόσμο, γιατί ο Κύριος είπε προς τους μαθητές του: «Πορευθέντες λοιπόν μαθητεύσατε πάντα τα έθνη, βαπτίζοντες αυτούς εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αυτούς να φυλάττωσι πάντα όσα παρήγγειλα εις εσάς» και ιδού, εγώ είμαι μεθ' ημών πάσας τας ημέρας, έως της συντελείας του αιώνος. Αμήν» (Ματθαίος,κη΄:19-20). Οπότε το θέλημα του Θεού 'να σωθώσι πάντες οι άνθρωποι και να έλθωσιν εις επίγνωσιν της αληθείας.' (Α΄ Τιμόθεον, β΄:3)

Ο Χριστός δεν είναι μια ιδεολογία, ούτε ένας άνθρωπος προφήτης που υπήρξε στο παρελθόν, αλλά είναι μαζί με τον Πατέρα και το Άγιο Πνεύμα, ο αληθινός Τριαδικός Θεός: «Εξεύρομεν δε ότι ο Υιός του Θεού ήλθε, και έδωκε εις ημάς νόησιν, δια να γνωρίζωμεν τον αληθινόν» και είμεθα εν τω αληθινώ, εν τω Υιώ αυτού Ιησού Χριστώ ούτος είναι ο αληθινός Θεός, και η ζωή η αιώνιος» (Α΄ Ιωάννου, ε΄:20).

Η θεότητα και το έργο του Ιησού Χριστού φαίνονται και στα εδάφια: «όστις εν μορφή Θεού υπάρχων, δεν ενόμισεν αρπαγήν το να είναι ίσα με τον Θεόν» αλλά' εαυτόν εκένωσε, λαβών δούλου μορφήν, γενόμενος όμοιος με τους ανθρώπους» και ευρεθείς κατά το σχήμα ως άνθρωπος εταπείνωσεν εαυτόν, γενόμενος υπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δε

σταυρού. Δια τούτο και ο Θεός υπερύψωσεν αυτόν, και εχάρισεν εις αυτόν όνομα το υπέρ παν όνομα· δια να κλίνη εις το όνομα του Ιησού παν γόνυ επουρανίων και επιγείων και καταχθονίων· και πάσα γλώσσα να ομολογήση ότι ο Ιησούς Χριστός είναι Κύριος, εις δόξαν Θεού Πατρός»

(Φιλιππησίους, β' : 6-11).

Παρότι έγινε άνθρωπος, την θεότητα Του δεν την έχασε διότι αναφέρεται 'όστις εν μορφή Θεού υπάρχων', δηλαδή παρέμεινε Θεός ενώ έγινε άνθρωπος. Σαν άνθρωπος πειράστηκε χωρίς να αμαρτήσει και έμεινε υπάκουος στο θέλημα του Πατέρα Θεού έως τη σταυρική θυσία. Γι' αυτό ο Πατέρας Θεός, σαν αναμάρτητο, Τον ανέστησε και του έδωσε το υπέρ παν όνομα, ώστε κάθε γόνυ να γονατίσει στο όνομα του Ιησού Χριστού και κάθε γλώσσα να ομολογήσει ότι ο Ιησούς είναι Κύριος σε δόξα του Πατέρα Θεού. Έτσι ο Ιησούς Χριστός με τη θυσία Του έγινε ο μόνος μεσίτης και αρχιερέας, μεταξύ Θεού και ανθρώπων, σύμφωνα με τα γεγραμμένα:

«Διότι είναι εις Θεός, εις και μεσίτης Θεού και ανθρώπων, άνθρωπος Χριστός Ιησούς» (Α' Τιμόθεον, β' :5).

«Έχοντες λοιπόν αρχιερέα μέγαν, όστις διήλθε τους ουρανούς, Ιησούν τον Υιόν του Θεού, ας κρατώ μεν την ομολογίαν. Διότι δεν έχομεν αρχιερέα μη δυνάμενον να συμπαθήσει εις τας ασθενείας ημών, αλλά πειρασθέντα κατά πάντα καθ' ομοιότητα ημών χωρίς αμαρτίας. Ας πλησιάζωμεν λοιπόν μετά παρρησίας εις τον θρόνον της χάριτος, διά να λάβωμεν έλεος και να εύρωμεν χάριν προς βοήθειαν εν καιρώ χρείας» (Εβραίους, δ' :14-16)

Βέβαια μπορεί το θέλημα του Θεού να είναι να σωθούν όλοι οι άνθρωποι, αλλά για να σωθεί κάποιος θα πρέπει να επικαλεστεί τον Ιησού Χριστό ώστε να γίνει ο προσωπικός του σωτήρας. Γι' αυτό όπως η παρθένος Μαρία, όταν ευαγγελίστηκε από τον άγγελο, πίστεψε στα λόγια του και συνέλαβε δια του Αγίου Πνεύματος τον Ιησού Χριστό, έτσι και σήμερα κάθε άνθρωπος που ευαγγελίζεται από τους ανθρώπους του Θεού, όταν μετανοήσει και πιστέψει, συλλαμβάνει δια του Αγίου Πνεύματος, μέσα στην πνευματική του καρδιά, τον Ιησού Χριστό. Τότε μόνο ο άνθρωπος λαμβάνει σωτηρία, ελευθερώνεται από την αμαρτία και γίνεται 'νέο κτίσμα'. Από κει και πέρα, ο αγώνας του σωσμένου πιστού είναι να μορφωθεί ο Χριστός μέσα του και μετά φόβου και τρόμου να εργάζεται τη σωτηρία του, ώστε να μη τη χάσει.(Γαλάτες, δ' :19, Φιλιππησίους,β' :12)

Επί πλέον ο λόγος του Θεού μας προτρέπει: 'Ας φοβηθώ μεν λοιπόν

μήποτε, ενώ μένει εις ημάς επαγγελία να εισέλθωμεν εις την κατάπαυσιν αυτού, φανή τις εξ υμών ότι υστερήθη αυτής. Διότι ημείς ευηγγελίσθημεν, καθώς και εκείνοι· αλλά δεν ωφέλησεν εκείνους ο λόγος, τον οποίον ήκουσαν, επειδή δεν ήτο εις τους ακούσαντας ηνωμένος με την πίστιν·

(Εβραίους, δ' :14-16).

Βέβαια σαν άνθρωποι 'εις πολλά πταίομεν άπαντες' (Ιακώβου, γ' :2), αλλά 'εάν όμως περιπατώ μεν εν τω φωτί, καθώς και αυτός είναι εν τω φωτί, έχομεν κοινωνίαν μετ' αλλήλων, και το αίμα του Ιησού Χριστού του Υιού αυτού καθαρίζει ημάς από πάσης αμαρτίας.'

(Α' Ιωάννου, α' :7).

Αυτό που εμείς γνωρίζουμε ότι ο Χριστός σταυρώθηκε για τις αμαρτίες μας και αναστήθηκε για τη δικαίωσή μας. Οπότε, κατά την εορτή του Πάσχα καλό είναι να κατανοήσουμε την σημασία της εορτής και όχι μόνο να σκεφτόμαστε το ψήσιμο του οβελία και να χάνουμε το νόημα. Έτσι λοιπόν, ας δώσουμε την αξία που πρέπει στον Ιησού Χριστό και στο ευαγγέλιο Του, επειδή το ευαγγέλιο είναι δύναμη Θεού προς σωτηρία σε καθένα που πιστεύει (Ρωμαίους, α' :16).

Το κυρίαρχο μήνυμα του ευαγγελίου είναι να μετανοήσουμε και να πιστέψουμε στον Ιησού Χριστό διότι ' αυτός είναι ιλασμός περί των αμαρτιών των υμών και ουχί μόνον περί των ημετέρων, αλλά και περί όλου του κόσμου ' (Α' Ιωάννου, β' :2).

Εφόσον μετανοήσουμε, να τον ζητήσουμε και να εξακολουθούμε να τον ζητάμε συνέχεια στη ζωή μας ώστε να αποκτήσουμε προσωπική επίγνωση του Κυρίου Ιησού και να ζήσουμε μαζί Του αιώνια.

Είναι για το συμφέρον της ψυχής μας να διαβάζουμε το ευαγγέλιο και με την βοήθεια του Θεού να το πράξουμε στη ζωή μας. Ας μην δούμε αυτό το θεόπνευστο βιβλίο που λέγεται Καινή Διαθήκη του Κυρίου Ιησού Χριστού ως ένα βιβλίο που υπάρχει μόνο στην εκκλησία ή σε ένα ράφι. Είναι γραμμένο: ' Με άρτον μόνον δεν θέλει ζήσει ο άνθρωπος, αλλά με πάντα λόγον εξερχόμενον διά στόματος Θεού ' (Ματθαίος, δ' :4). Ας ανοίξουμε λοιπόν το ευαγγέλιο του Χριστού και ο Θεός να ανοίξει τις καρδιές μας ώστε να σωθούμε και να ζήσουμε αιώνια μαζί Του. Αμήν!